

# Jak držet fazónu



Román finského autora Miiky Nousiainena *Fazóna*, který nedávno vydal agilní Host v mluvně svěžím překladu Jitky Hanušové, byl příjemným překvapením závěru loňského roku. Příběh čtyřicátníka Samiho a jeho přátel je napsaný vtipně se smyslem pro situace a je v něm také spousta trefných postřehů, které jsou dokladem toho, že Evropa je dnes jedna velká vesnice, v níž se tak nějak žije stejně, a je jedno, jestli se za humny pasou sobi, nebo krávy. Nousiainenova knížka je příjemná oddechovka, v níž ale sem tam zaznívají hořké tóny, které výmluvně skládají obraz dnešní občas dost vykolejené a přemrštěně reagující společnosti. Autor je ve své zemi oblíbený a jeho psaní prozrazuje scenáristickou zkušenost čili i cit pro dialog, takže není divu, že z knihy už vznikla divadelní adaptace. Docela překvapivé je i to, jak se tu chovají mužští hrdinové, a vzhledem k tomu, že o nich píše muž, měly by dámy zbystřit, zdá se, že silné pohlaví je mnohem citlivější, než jak se projevuje navenek. A i resumé na závěr je sympatické: držet fazónu vážně není nutné. Důležité je mít rád sebe i druhé.

**Jana Machalická**

.....  
Miika Nousiainen: *Fazóna*. Brno, Host 2022